

РЕШЕНИЕ

№ 6637

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 05.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на
прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **6420** по описа за **2012**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. чл. 1, ал.1 от Закона
за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба с вх. № 6133 от 05.07.2012 г. от Н. Д. Т. срещу
Столична дирекция на вътрешните работи с цена на иска в размер на 4000 лева за
причинени неимуществени вреди в резултат на: 1. действия, докладни записки,
справки, писма и др., накърняващи доброто му име в обществото по пр. № 30654 и пр.
№ 30834 от 2006 г. по описа на 01 РУП – СДВР, пр. пр. № 11722/2007 г. по описа на
Софийска районна прокуратура; 2. изготвено мнение от служители на 01 РУП – СДВР
за принудителното му лечение без правно и фактическо основание; 3.
неоснователното изпращане на материалите по вх. № 30654 и № 30834/2006 г. от 01
РУП – СДВР на Софийска районна прокуратура поради липсата на извършено от
ищеца престъпление; 4. подписания от ищеца на 23.04.2007 г. протокол за полицейско
предупреждение без наличието на основания за това; 5. незаконосъобразното
изпращане на доноси и клевети по адрес на ищеца в СРП с докладна записка на
служители от 01 РУП- СДВР на 09.02.2007 г. ; 6. незаконосъобразното бездействие на
служители от 01 РУП – СДВР, изразяващо се в неизпращане на преписката от 01 РУП
в СРП въпреки многобройните указания, давани от СРП; 7. бездействие от страна на
служители на 01 РУП – СДВР, изразяващи се в неизпращане на СРП на два броя
жалби срещу ищеца от м.август 2006 г. до м.02.2007 г.

Ищецът поддържа, че предявеният иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е
доказан по основание и размер. Твърди, че претендираните вреди са вследствие на

действия и бездействия на длъжностни лица от 01 РУП - СДВР, поради което искът му е насочен срещу СДВР. Поддържа, че по отношение на твърдяните от т. 1 до т. 6 незаконосъобразни действия и бездействия претендираните неимуществени вреди са настъпили в периода от 09.02.2007 г. до 15.10.2007 г. , а във връзка с бездействието по т.7 периодът е от 21.08.2006 г. до 09.02.2007 г. Ищецът посочва, че са причинени следните неимуществени вреди: 1. унижение в резултат на опитите на служители на 01 РУП ищецът да бъде подложен на принудително лечение, които са станали достояние на много хора; 2. стрес, нервен срив, уплаха; 3. създаване на пречки за следването на ищеца в ЮЗУ – Б.; 4. подбиване на авторитета и доброто му име в обществото; 5. осъществявана от служители на 01 РУП репресия спрямо ищеца, изразяваща се в отказа им да бъде осигурен достъп до преписката. За всяка една от групите вреди претендира по 800 лева, а общата цена на предявения иск е 4000 лева. Моли съда да уважи предявения иск във всичките му части.

Ответната страна – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. Г. изразява становище за недоказаност и неоснователност на исковата претенция.

Контролираща страна – Софийска градска прокуратура, представлявана от прокурор Димитров счита, че предявеният от Н. Д. Т. иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е неоснователен.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Подадена е жалба от Т. Т., гражданин на Р. А., чичо на ищеца с вх. № 30654 от 21.08.2006 г. по описа на 01 РУП – СДВР, с която се твърди, че племенникът му създава пречки да извърши ремонта на апартамента, който е съсобствен с неговия брат – Д. Т.. В жалбата се излагат твърдения, че след започване на строителните работи с цел обособяване на неговата идеална част и привеждането ѝ в състояние за нормално обитаване ищецът започнал да пречи на работниците, заплашвайки ги с побой. Твърди, че съпругата и внучката му също за заплашени от ищеца неколkokратно с физическа разправа, както и че Н. Т. страда от тежко психическо заболяване. С оглед невъзможността от довършване на ремонта лицето се обръща с молба да му бъде отговорено на няколко въпроса: какъв е редът за започване на процедура за осигуряване на правото му на собственик; какъв е редът за прекратяване на заплахите и обидите от страна на неговия племенник; какви възможности съществуват за стационарно лечение на племенника му с цел подобряване на влошаващото се психическо състояние.

Подадена е жалба и от М. Г. С. – К. с вх. № 30834 от 22.08.2006 г. по описа на 01 РУП – СДВР, с която полицейските служители са уведомени, че Н. Т. започнал да заплашва нейния съпруг – Н. К., на когото Т. Т. възложил извършването на ремонтни работи в апартамента, намиращ се на [улица]. Твърди, че ищецът заплашва работниците с физическа саморазправа, разказва, че от м.07.2006 г. положението станало нетърпимо и цялото ѝ семейство било подложено на тормоз.

Цитираните жалби са възложени за проверка на М. Р. – инспектор в 01 РУП – СДВР съответно на 21.08.2006 г. и на 22.08.2006 г.

По преписките са снети писмени обяснения от И. П. М. (на 07.02.2007 г.) и от М. Н. М. (на 20.01.2007 г.).

На 09.02.2007 г. е изготвена докладна записка от пол. инспектор М. Р. във връзка с

проверка по преписки № 30654/2006 г. и № 30834/2006 г. по описа на 01 РУП – СДВР, адресирана до началника на 01 РУП – СДП. Направено е предложение преписките да бъдат изпратени по компетентност на СРП за преценка на материалите.

С постановление от 28.02.2007 г. на В. З. – прокурор при СРП е прието, че следва да се възложи проверка по образуваната пр.пр. № 11722/2007 г., като са дадени указания за събиране на допълнителни данни. С Постановлението е възложено на началника на 01 РПУ – СДП да определи служител, на когото да бъде поверено извършването на пр. пр. № 11722/2007 г. по описа на СРП по реда на чл. 119, ал. 1, т. 3 от ЗСВ и съответно, делото да се докладва на наблюдаващия прокурор 10 дни преди изтичане на определения за проверката срок, който е 30-дневен.

Съгласно поставената резолюция на 12.03.2007 г. проверката е възложена на М. Р. съвместно с Л. Б. и А. Ф..

Видно от данните по преписката снети са писмени обяснения от Н. И. К. (на 20.04.2007 г.), от М. Г. С. – К. (от 30.03.2007 г.), от С. М. Г. (на 12.04.2007 г.), от И. Н. С. (от 12.04.2007 г.), от М. П. С. (от 12.04.2007 г.), от Г. М. К. (от 12.04.2007 г.), от М. Г. К. (от 12.04.2007 г.), от Г. М. К. (от 12.04.2007 г.).

Приложени са два броя отрязъци от призовки, адресирани до Н. Т. за явяването му пред 01 РУП съответно на 12.04.2007 г. от 16.00 часа и на 03.04.2007 г. – от 16.00 часа, които са връчени на бащата на ищеца лично срещу подпис.

В докладна записка от 08.05.2007 г., изготвена от пол. инсп. М. Р. е отразено, че на посочените в призовките дати Н. Т. не се явил в 01 РУП. От направена справка в масивите на МВР е констатирано, че е обявен за ОДИ с телеграма № 30/2007 г. на СДП по производство на 03 РПУ – СДП и 04 РПУ – СДП. На 23.04.2007 г. ищецът е задържан в ПУ „С.” при 01 РПУ – СДП.

На 23.04.2007 г. в 11.20 часа е съставен протокол за полицейско предупреждение спрямо Н. Д. Т., подписан от полицейския орган и свидетел И. Н. Ц., удостоверяващ отказа на лицето да го подпише. В протокола е посочено Н. Т. да не нарушава законите на РБ, да не нарушава общественения ред, да не влиза в саморазправа с Н. И. К., Т. Т. и семейството му и всички спорни въпроси да решава по законоустановения ред – съд и прокуратура.

Съгласно отразеното в заповедта за задържане лицето е предадено на 23.04.2007 г. в 12.50 часа на звено „Издирване” в 04 РУП.

До 01 РПУ е изпратено писмо вх. № 12540 от 04.04.2007 г. от СРП във връзка с изтичащия срок в Постановлението за възлагане на проверка по пр.пр.11722/2007 г. по описа на СРП и е указано да приключи проверката в срок. Служителката М. Р. е уведомена на 11.05.2007 г.

С докладна записка от 08.05.2007 г. от пол.инсп. Р. преписката е изпратена в СРП съгласно съпроводително писмо изх. № 30654/2006 от 11.05.2007 г., вх. № 11722/07 от 21.05.2007 г.

Преписката е разпределена на прокурор В. З. на 22.05.2007 г.

С Постановление от 29.05.2007 г. на прокурор В. З. от СРП е отказано образуването на досъдебно производство по пр.пр. №11722/2007 г. по описа на СРП поради липсата на данни за извършено престъпление от общ характер и е разпоредено преписката да се изпрати на отдел ИНПЛ при СРП по компетентност.

С постановление от 21.06.2007 г. на прокурор Л. А. от СРП е възложено на 01 РПУ да извърши проверка с оглед разкриване на процедура по чл. 155 от Закона за здравето срещу Н. Д. Т., като са описани процесуалните действия, които следва да бъдат

извършени от полицейските служители. Указано да се снемат писмени обяснения лично от лицето, близки и съседи, както и се установи самоличността на Н. Д. Т.. Сроктът за проверката е 15 дни.

С Постановлението ищецът е запознат лично на 09.07.2007 г.

Проверката е възложена на М. Р. на 28.06.2007 г.

На 11.07.2007 г. Н. Т. е дал писмени обяснения във връзка с преписка вх. № 30654/2006 г. по описа на 01 РПУ, пр.пр. № 11722/2007 г. по описа на СРП, в което отрича нуждата от каквото и да било лечение. Твърди, че психически здрав, че не е опасен за себе си и околните и не се води да отчет.

На 11.07.2007 г. писмени обяснения са дадени от Р. Д. Т. и от Г. М. К..

От Н. Т. е подадено възражение на 27.07.2007 г. до СРП с искане за прекратяване на водената пр.преписка. Към възражението прилага съдебно-психиатрична експертиза, изготвена по дознание № 260/2006 г. по описа на 04 РПУ; характеристики, изготвени от С. М., Г. М. и от А. З..

С оглед така постъпилата молба и документи е изпратено писмо до 01 РПУ за незабавно изпращане на преписката в СРП, входирано в СДП – 01 РПУ на 14.08.2007г. Писмото е разпределено на М. Р. на 15.08.2007 г.

Изпратено е ново писмо вх. № 31802 от 19.09.2007 г. от СРП за изискване на пр.пр.11722/2007 г.

На 25.09.2007 г.е изготвена докладна записка от пол.инсп. М.Р., съгласно която от извършената проверка се установява, че са извършвани указаните проверки; снети са обяснения от Г. К., Р. Д. Т. и от Н. Т.. Направено е предложено преписката да се върне в СРП.

Преписката е изпратена в СРП с писмо вх. № 11722 от 09.10.2007 г.

На 15.10.2007 г. е изготвено Постановление от прокурор Л. А. при СРП, в която е посочено, че не са налице предпоставките по чл. 155 от ЗЗ и е отказано да бъде направено предложение за принудително настаняване и лечение на Н. Д. Т., като пр.пр. №11722 /2007 г. е прекратена.

Постановлението е връчено лично на ищеца срещу подпис на 29.10.2007 г.

На 26.02.2008 г. е подадена молба от Н. Т. до СРП да се запознае с материалите по пр.пр. №11722/2007 г.

Установява се, че по тжбна на Н. Д. Т. е образувано наказателно производство по нчхд№ 2339/2008г. по описа на СРС, НК, 9 състав с твърдение за извършено на 21.08.2006 г. престъпление по чл.147, ал. 1 от НК от подсъдимите Т. Н. Т. и М. Г. С. – К. по отношение на личността на тжителя.

С определение от 09.10.2009 г. по нчхд№ 2339/2008 г. СРС, НК, 9 състав е прекратил наказателното производство поради изтекла абсолютна давност за наказателно преследване за извършено на 21.08.2006 г. деяние, като са оставени без разглеждане предявените от частния тжител граждански искове срещу Т. и С. – К. за неимуществени вреди в размер на 3000 лева срещу Т. Т. и на 1000 лева срещу М. С. – К..

С решение № 435 от 25.03.2010 г. по в.н.ч.х.д. № 4952/2009 г. по описа на СГС, НК, VI въззивен състав е потвърдено определението от 09.10.2009 г. на СРС, НК, 9 състав по нчхд№2339/2008г.

Пред съда е представена и приета заповед № з – 1061 от 20.03.2012 г. на заместник-директора на ГД”Криминална полиция” при МВР за снемане от всички информационни фондове на МВР полицейска регистрация № 11544 от 25.01.2006 г.,

извършена в 04 РУП – СДВР на Н. Д. Т. (включително и карта за полицейска регистрация, снимки, ДФ 09-92596 17/17-444645).

С определение от 24.06.2011 г. по н.о.х.д. № 11841/2010 г. по описа на СРС, 8 състав е прекратено на основание чл. 369 (отм.), ал. 4 вр. ал. 3 от НПК, параграф 66, ал. 1 от ПЗР на НПК воденото срещу Н. Т. производство по н.о.х.д. № 11841/2010 г. за престъпление по чл.325, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

Пред съда са разпитани в качеството на свидетели Р. Д. Т. и Д. Н. Т., майка и баща на ищеца. Св. Т. разказва пред съда, че през 2007 г. синът ѝ бил много притеснен, изнервен и уплашен, бил е обезпокоен и споделял, че имал някакви проблеми с полицаите. Поддържа, че притеснението му се дължало на подадена в полицията жалба от Т. Т. – чичо на сина ѝ във връзка с разделянето на апартамента, намиращ се на [улица], който е съсобствен с бащата на ищеца. Заявява, че не е призовавана да дава сведения в районното управление, а е отишла сама по собствено желание да даде обяснения. Твърди, че Н. Т. е бил търсен от полицейски служители, но не си спомня точно за какво.

Св. Т. разказва за наличието на определени проблеми между брат му и сина му във връзка с разделянето на наследствения им апартамент, които са възникнали през лятото на 2006 г. Твърди, че брат му е подал оплакване в 01 РПУ относно това, че Н. Т. не поддържа чистота в апартамента, както и че заплашвал и пречил на разделянето на апартамента, но не е чел самата жалба. Заявява, че преписката е образувана в 01 РПУ, като с нея се занимавала инсп. М. Р.. Според него била подадена и друга жалба от съседката им – М. С. – К.. Твърди, че не е бил призоваван да се явява в полицията и нищо друго не знае за образуваната преписка. Поддържа, че синът му станал доста притеснен, обезпокоен, изнервен, като се провалило и неговото следване в ЮЗУ – Б.. Разказва, че според него преписката се е водила срещу сина му с оглед факта, че ищецът бил агресивен, че бил обществено опасен за околните и че са искали освидетелстването му. След образуването на тази преписка съседите се уплашили Н. Т. да не ги нападне и да не ги нарани, което довело до накърняване на доброто име на ищеца и засягане на личното му достойнство. Допълва, че през 2006 г. – 2007 г. Н. Т. не е имал здравословни проблеми. Поддържа, че дори и в ЮЗУ – Б. са узнали за водената преписка срещу сина му и това се отразило на следването му и до прекъсването на обучението.

При така установената фактическа обстановка АССГ, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Във връзка с допустимостта на предявения иск за неимуществени вреди в размер на 4000 лева срещу Столична дирекция на вътрешните работи съдът намира, че искът е допустим. Съгласно чл. 205 от АПК ответник по иска е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Съгласно чл.14, ал. 2 от ЗМВР областните дирекции на МВР са юридически лица. Следователно, искът е насочен срещу пасивно легитимирана страна и е процесуално допустим, поради което следва да бъде разгледан по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Основателността на иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните материални предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на

държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт или незаконно действие или бездействие; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. На основание чл. 204, ал. 4 от АПК незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

На първо място, ищецът твърди, че са налице незаконосъобразни действия на полицейски служители от 01 РПУ, представляващи докладни записки, справки, писма и т.н. по пр.№ 30654/2006 и пр. № 30834/2006 г., пр.пр. №11722/2007 г. по описа на СРП, с които се изнасят неверни данни и доноси по отношение на лицето. В исковата молба не са индивидуализирани конкретните действия на длъжностните лица от 01 РПУ, за които ищецът твърди, че са незаконосъобразни, но е посочил, че се касае за всички действия по цитираните преписки, водени в 01 РПУ.

Видно от данните по преписките същите са образувани по жалба на Т. Т. и М. Г. С. К., като проверката по тях е приключила с докладна записка от 09.02.2007 г., изготвена от пол. инсп. М. Р. от 01 РПУ и преписката е изпратена по компетентност на СРП. В цитираната докладна записка само са описани жалбите, по които са образувани преписките, проведени разговори със съседите на ищеца, снетите писмени обяснения на част от тях (М. М. и И. М.) и тяхното съдържание. Посочено е също, че ищецът многократно е търсен на адреса, но не е намерен, както и че не са снети писмени обяснения от лицето във връзка с образуваните преписки. В самата докладна записка няма изразено мнение дали са налице данни за извършено от страна на Н. Т. престъпление от общ характер, като преписките са изпратени на СРП за преценка. Издадено е Постановление на СРП от 28.02.2007 г., с което е възложено извършването на проверка по пр.пр. 11722/2007 г. от служител при 01 РПУ, като са посочени конкретните действия, които да бъдат предприети (да се снемат обяснения от Д. Н. Т.; от Н. К.; от Н. Д. Т.; да се приложат справки то СДП, сектор „БДС” относно адресна регистрация на ищеца; да се приложи справка дали лицето се води на отчет в психиатрично заведение, както и да се предприемат други действия, относими към събиране на данни с цел изясняване на отразеното в сигнала). Съобразно така дадените указания са извършени последващи действия от страна на пол.инсп. М. Р. за преценка на твърденията, изложени в жалбите на Т. Т. и М. С. – К.. Снети са писмени обяснения от други съсед на лицето (включително и от Н. И. К. на 20.04.2007г.); приложена е справка от БДС – СДП от дата 24.04.207 г. относно адресната регистрация на Н. Д. Т.; изискана е информация от ОДПЗС – С. относно това дали лицето се води на отчет, като е постъпило удостоверение с изх. № 531 от 05.04.2007 г., че Н. Т. не се води на диспансерно наблюдение; за призоваване на Н. Т. с цел даване на писмени обяснения по случая са връчени два броя призовки на неговия баща съответно на 30.03.2007 г. и на 10.04.2007 г., но на указаните в призовките дати и час ищецът не се е явил в 01 РПУ. Установява се ,че на 23.04.2007 г. Н. Т. е задържан във връзка с това, че е обявен за ОДИ с телеграма № 30/2007 г., за което е съставена заповед за задържане рег. № 753 от 23.04.2007 г. На същата дата му е съставен протокол

за полицейско предупреждение съгласно даденото с т. 3 от Постановление на СРП от 28.02.2007 г. указание, който протокол е връчен на Н. Т. при условията на отказ, удостоверен с подписа на един свидетел. След извършването на тези действия от страна на пол.инсп. М. Р. от 01 РПУ е изготвена докладна записка от 08.05.2007 г., в която са описани конкретно предприетите действия и преписката е изпратена на СРП.

С Постановление от 29.05.2007 г. на СРП е отказано да се образува досъдебно производство по пр.пр. № 11722/2007 г. по описа на СРП и преписката е прекратена, като същата е изпратена на отдел „ИНПЛ“ при СРП по компетентност. В така посочените докладни записки от 09.02.2007 г. и от 08.05.2007 г. липсва изразено становище от страна на полицейския служител М. Р. от 01 РПУ относно това дали са налице данни за извършено престъпление от страна на Н. Т., поради което не са налице твърдяните незаконосъобразни действия съгласно отразеното в п. 1 от исковата молба. В случая се касае само за извършена проверка, която представлява извънпроцесуална дейност с цел да се установи има ли данни за извършено престъпление от общ характер. Извършените от полицейските служители действия попадат в обхвата от действия, посочени в чл. 28 от Инструкция № 1 от 22.03.2004 г. за работата и взаимодействието на органите на предварителното разследване. В съответствие с чл. 29, ал. 1 от Инструкцията са изготвени докладни записки, в които са описани съответните предприети действия с цел изясняване на данните по първоначалните жалби, насочени срещу Н. Д. Т.. Следователно, не се доказва предприемането на незаконосъобразни действия от страна на полицейските служители в 01 РПУ, включително и от пол.инсп. М. Р. спрямо ищеца, а се установява точно обратното – изпълнение на законовите правомощия за извършване на проверка при наличието на конкретно подаден сигнал (жалба), както и изпълнение на указанията, дадени от СРП.

На второ място, в пункт 2 от исковата молба ищецът твърди, че от страна на служители от 01 РПУ е дадено мнение за принудителното му лечение, което е без фактическо и правно основание. Това твърдение не кореспондира на събраните по делото доказателства и на нормативната уредба на чл. 155 – чл. 165 от Закона за здравето (ЗЗ).

Видно от данните по пр.пр. №11722/2007 г. по описа на СРП от страна на полицейските служители от 01 РПУ не е давано становище спрямо лицето Н. Т. да бъде наложено задължително настаняване и лечение по чл. 155 от ЗЗ. С Постановление от 21.06.2007 г. на СРП е възложено на 01 РПУ да се извърши проверка с цел разкриване на процедура по чл.155 от ЗЗ спрямо Н. Т., като са посочени конкретните действия, които трябва да предприемат полицейските служители. Дадените указания на прокурора се явяват задължителни, поради което от страна на служителите в 01 РПУ са извършени съответни действия (снети са писмени обяснения от Н. Т. и от Р. Д. Т. от 11.07.2007 г., и от Г. К.). С докладна записка от 25.09.2007 г. преписката е върната на СРП и с Постановление от 15.10.2007 г. на СРП е отказано да бъде направено предложение за задължително настаняване и лечение на Н. Д. Т. и е прекратена пр.пр. № 11722/2007 г. по описа на СРП.

Съгласно чл. 157 от ЗЗ задължителното настаняване и лечение може да бъде

поискано от прокурора, като на основание чл. 156, ал. 1 от ЗЗ задължителното лечение и настаняване се постановява с решение на районния съд по настоящия адрес на лицето. В случая не е налице образувано производство за задължително настаняване и лечение на ищеца, а от страна на СРП е постановен отказ да се направи предложение по реда на чл.157 от ЗЗ. Компетентен да инициира това производство е само прокурорът (а в случаите по чл. 154, ал. 3 от ЗЗ и ръководителят на съответното лечебно заведение), като с такава компетентност не разполагат полицейските служители. По пр.пр. №11722/2007 г. по описа на СРП няма изразено мнение спрямо лицето Н. Т. да бъде постановено задължително настаняване и лечение съобразно чл.155 от ЗЗ, поради което твърдението на ищеца по пункт 2 от исковата молба се явява недоказано и неоснователно. Без значение за преценка на данните дали да се направи предложение по чл. 155 от ЗЗ е съществуването на изготвени по други досъдебни производства съдебно-психиатрични експертизи на лицето, тъй като се касае за доказателства, събрани в рамките на конкретно наказателно производство и не могат да се ползват като такива в рамките на извършвана проверка.

На трето място, ищецът твърди, че неоснователно и незаконосъобразно материалите по пр. № 30654 и № 30834/2006 г. са изпратени от пол. сл. М. Р. на СРП, без да събрани данни за извършено престъпление от общ характер. Така изложеното е неоснователно.

След като е била извършвана проверка във връзка с данните, съдържащи се в жалбите на Т. Т. и М. С. – К. и съгласно Постановление от 28.02.2007 г. на СРП изрично са дадени указания за предприемане на конкретни действия за изясняване на фактите, то съответният полицейски служител, на който е възложена пр.пр. №11722/2007 г. по описа на СРП, е обвързан от дадените указания и ги е изпълнил. В съответствие с чл. 29, ал. 1 от цитираната Инструкция е дал становище и е изпратил преписката по компетентност на СРП, т.е. налице е изпълнение на законоустановените функции и правомощия на полицейските органи. Преценката относно това дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство във връзка с престъпления от общ характер принадлежи на прокурора. Съгласно чл. 207, ал. 1 от НПК (в действащата редакция към 2006 г. и 2007 г.) досъдебното производство се образува, когато е налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление. На основание чл.212, ал. 1 от НПК досъдебното производство се образува с постановление на прокурора. В случая пол. инсп. Р. е изпратила преписката по компетентност и с Постановление от 29.05.2007 г. на СРП е отказано образуването на досъдебно производство съгласно чл. 213, ал. 1 от НПК. Следователно, не е налице твърдяното незаконосъобразно действие от страна на полицейския служител М. Р. от 01 РПУ.

На четвърто място, ищецът твърди, че съставеният на 23.04.2007г. протокол за полицейско предупреждение е незаконосъобразен, издаден без наличието на законови основание. Протоколът е изготвен от пол. инсп. при 01 РПУ М. Р. срещу Н. Т. за следното: 1. Да не нарушава законите на РБ; 2. да не нарушава обществения ред; 3. да не влиза в саморазправа с Н. К., Т. Т. и семейството му и всички спорни въпроси да решава по законоустановения ред – съд и прокуратура. Със съдържанието на протокола ищецът е запознат при

условията на отказ, което е удостоверено с подписа на един свидетел.

Съгласно чл. 56, ал. 1 от ЗМВР полицейските органи предупреждават устно или писмено лицето, за което има достатъчно данни и се предполага, че ще извърши престъпление или нарушение на обществения ред, като на основание чл. 56, ал. 2 от ЗМВР за писменото предупреждение се съставя протокол, с който лицето се предупреждава за отговорността, която се предвижда при извършване на съответното престъпление или нарушение на обществения ред.

Изготвеният на 23.04.2007 г. протокол отговаря на изискванията на чл. 56 от ЗМВР и същият е съставен в изпълнение на даденото задължително указание с т. 3 от Постановление от 28.02.2007 г. на СРП за възлагане на проверка. Отказът на Н. Т. да подпише протокола е удостоверено съобразно чл. 56, ал. 3 от ЗМВР. Следователно, протоколът за предупреждение е съставен в законоустановената форма и ред, като не е налице твърдяното незаконосъобразно действие.

На пето място, ищецът поддържа, че проверката от служители на 01 РПУ е извършена тенденциозно, като са изпращани незаконосъобразно доноси и клевети по негов адрес в СРП съгласно приложените докладни записки по пр.пр. №11722/2007 г. по описа на СРП.

От събраните по делото доказателства не се установява твърдяните незаконосъобразни действия на служители от 01 РПУ във връзка с проверката по пр.№ 30654/2006 и пр. № 30834/2006 г., пр.пр. №11722/2007 г. по описа на СРП. В докладните записки от 09.02.2007 г. и от 08.05.2007 г., изготвени от пол. инсп. М. Р. са описани предприетите действия по проверката и е дадено съдържанието на жалбите на Т. Т. и М. С. – К., насочени срещу Н. Т., както и са пресъздадени писмени обяснения на съседите на лицето. Докладните записки не са обвързващи за прокурора, на който са изпратени, поради което с Постановление от 29.05.2007 г. на СРП е отказано образуването на досъдебно производство срещу ищеца. В този смисъл така изложеното твърдение се явява недоказано и неоснователно.

По п. 6 и п. 7 от исковата молба ищецът твърди, че служителите в 01 РПУ са осъществили незаконосъобразно бездействие, изразяващо се в неизпращане на преписката в СРП своевременно, въпреки многократните изисквания с писмо от СРП, както и че е налице бездействие по водените два броя преписки № 30654/2006 г. и № 30834/2006 г., образувани по жалби на Т. Т. и М. С. – К. от м. август 2006 г. и приключили с Постановление на СРП от 29.05.2007 г.

Съдът намира така изложените твърдения за неоснователни. От описаните по-горе докладни записки от 09.02.2007 г. и от 08.05.2007 г., изготвени от М. Р. – пол.инсп. в 01 РПУ е видно, че Н. Д. Т. е търсен многократно на постоянния си адрес ([улица]), но не е откриван. Полицейските служители били уведомени от съседите, че Т. живее там, но не отваря вратата. Същите са връчили два броя призовки на баща му (на 30.03.2007 г. и на 10.04.2007 г.), но на указаните в призовките дати Н. Т. не се е явил в 01 РПУ. В изпълнение на указанията, дадени с Постановление на СРП от 28.02.2007 г. са снети допълнителни писмени обяснения от съседите на лицето, включително и от Н. К.; извършена е справка за адресната регистрация на ищеца (24.04.2007г.);

изискана е справка дали лицето се води на отчет. След справка в масивите на МВР служителите в 01 РПУ са установили, че Н. Т. е обявен за ОДИ от 03 и 04 РПУ, като са проведени оперативно-издирвателни мероприятия и след установяването му, същият е бил задържан със заповед рег. № 753 от 23.04.2007 г., на която дата му е съставен и връчен протокол за предупреждение. Извършването на проверките по цитираните преписки се е забавило заради поведението на Н. Т. и невъзможността от същия да бъдат снети писмени обяснения поради неоткриването му на адреса, на който живее.

От друга страна, следва да се посочи, че дори и да е налице забавяне в действията на полицейските служители, това не рефлектира върху правата на лицето, тъй като в процесния случай не е налице образувано досъдебно производство и не е започнало разследване срещу Н. Т. по реда и условията на НПК. Не се установява същият да е бил призован в процесуално качество на свидетел или обвиняем, респ. на уличено лице. Касае се за извършвана проверка, която е извънпроцесуална, издирвателна дейност и същата не засяга пряко лицето, спрямо което се проверява дали са налице данни за извършено престъпление от общ характер.

Съобразно изложеното не е налице твърдяното по п.6 и п. 7 незаконосъобразно бездействие от страна на полицейските служители в 01 РПУ по преписки № 30654/2006 г. и № 30834/2006 г., пр.пр. № 11722/2007г. по описа на СРП.

Следователно, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът намира, че не е доказана първата основна, водеща предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ – наличието на отменен като незаконосъобразен административен акт или установено незаконно действие/бездействие на служители от 01 РПУ – СДВР. Поради недоказването на това материалноправно условие съдът намира, че не следва да бъде обсъждан въпроса за наличието на претърпени неимуществени вреди, за съществуването на пряка причинна връзка между твърдяните незаконосъобразни действия/бездействия и претендираните вреди, както и въпроса относно претендирания размер на вредите.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че претендираните неимуществени вреди – нервност, страх, накърняване на доброто име и авторитета в обществото, унижение, прекъсване на следването в ЮЗУ – Б. не са пряка и непосредствена последица от описаните в мотивната част на исковата молба твърдяни незаконосъобразни действия и бездействия. Св. Т. и св. Т. твърдят, че синът е бил неспокоен, изнервен вследствие на образуваните преписки в 01 РПУ, но поддържат, че в основата на това стоят действията на Т. Т. и М. С. – К., които са подали жалби срещу Н. Т.. Наличието на промени в психичния статус на ищеца, изразяващи се в напрежение, неспокойство не се установява да се дължат изключително на описаните действия и бездействия на полицейските служители от 01 РПУ. Не се установява полицейските служители да са злоупотребили със своите правомощия и да са засегнали неправомерно правата и личността на Н. Т., поради което не може да се приеме, че претендираните вреди са в резултат на посочените действия и бездействия на длъжностни лица от 01 РПУ.

Едновременно с това следва да се посочи, че по отношение на бездействията, описани в п. 6 и п. 7 от исковата молба, във връзка с които претендира обезщетение е изтекла петгодишната погасителна давност. Видно от исковата молба и уточнението от 13.07.2012г. ищецът твърди, че периодът на бездействията е от 21.08.2006 г. (датата на подаване на жалбите от Т. Т. и М. С. – К.) до 09.02.2007 г. (датата на изпращане на преписките в СРП). Съгласно т.4 от ТР № 3/2004 г. от 22.04.2005 г. по т.д.№ 3/2004 г. на ОСГК на ВКС при незаконни действия или бездействия на административните органи началният момент на забавата и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска е от момента на преустановяването им. В случая се твърди, че те са преустановени на 09.02.2007 г., поради което към датата на предявяване на иска (05.07.2012 г.) петгодишната погасителна давност за предявяване на вземането по исков ред е изтекла. Институтът на погасителната давност е материалноправен, поради което при изтичането на предвидения в закона срок се погасява възможността вземането да се реализира по съответния исков ред, което означава, че предявеният иск в тази му част следва да се отхвърли като неоснователен. За описаните по п. 1 до п. 5 твърдени незаконосъобразни действия се твърди, че периодът е от 09.02.2007 г. до 15.10.2007 г., поради което петгодишната погасителна давност не е изтекла към датата на предявяване на иска – 05.07.2012 г.

Следователно, предявеният от Н. Д. Т. иск с правно основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ срещу Столична дирекция на вътрешните работи следва да се отхвърли като неоснователен.

С оглед изхода на спора ищецът не следва да бъде осъждан да заплаща разноските по делото, тъй като няма направени такива. От заплащането на държавна такса ищецът е освободен съгласно определение на съда от 11.07.2012 г.

Водим от горното и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София – град, I отделение, IV състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. Д. Т. срещу Столична дирекция на вътрешните работи иск за присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди за сумата от 4000 лева в резултат на: 1. действия, докладни записки, справки, писма и др., накърняващи доброто му име в обществото по пр. № 30654 и пр. № 30834 от 2006 г. по описа на 01 РУП – СДВР, пр. пр. № 11722/2007 г. по описа на Софийска районна прокуратура; 2. изготвено мнение от служители на 01 РУП – СДВР за принудителното му лечение без правно и фактическо основание; 3. неоснователното изпращане на материалите по вх. № 30654 и № 30834/2006 г. от 01 РУП – СДВР на Софийска районна прокуратура поради липсата на извършено от ищеца престъпление; 4. подписания от ищеца на 23.04.2007 г. протокол за полицейско предупреждение без наличието на основания за това; 5. незаконосъобразното изпращане на доноси и клевети по адрес на ищеца в СРП с докладна записка на служители от 01 РУП- СДВР на 09.02.2007 г. ; 6. незаконосъобразното бездействие на служители от 01 РУП – СДВР, изразяващо се в неизпращане на преписката от 01 РУП в СРП въпреки многобройните указания, давани от

СРП; 7. бездействие от страна на служители на 01 РУП – СДВР, изразяващи се в неизпращане на СРП на два броя жалби срещу ищеца от м.август 2006 г. до м.02.2007 г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

Административен

съдия: